

► TEMA

Convèncer, tot i no tenir raó

No sembla que alguns dels tertulians i polítics més actius en els mitjans de comunicació s'hagin llegit aquestes obres filosòfiques. Tanmateix són molts que inconscientment, des del punt de vista filosòfic, però conscientment des de la perspectiva dels mitjans i la política que s'esforcen a guanyar batalles dialèctiques.

Guanyar debats

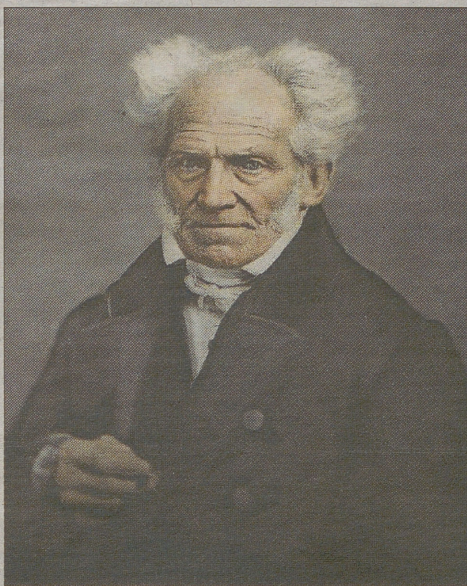
♦ Josep Maria Buades *

Quan els grans filòsofs deixen per un moment les altes cavil·lacions i baixen al terreny del pensament pràctic poden regalar-nos textos deliciosos. És el cas d'Arthur Schopenhauer, conegut per la seva concepció del món com a voluntat i representació, i que ens deixà un irònic assaig titulat *L'art de tenir raó*, publicat pòstumament. En ell Schopenhauer actualitza l'erística, una disciplina coneguda pels grecs que

serveix per guanyar debats, encara que no es tingui raó.

El filòsof de Danzig enumera trenta-vuit estratagemes per sortir airós d'una disputa dialèctica. N'he triat aquestes, a tall d'exemple, per ser habituals en els nostres debats polítics (parlamentaris o als mitjans de comunicació): Dur l'afirmació de l'oponent més enllà dels seus límits naturals o estrenyent-los artificialment (E. 1). Provocar la ira de l'oponent, sent ostensivament injustos, turmentant-lo o amb insolències (E. 8). Usar les paraules que més ens convinguin per definir les coses (E. 12). Concloure que

l'oponent ens dona la raó, malgrat que en totes les seves respostes hagi manifestat el contrari (E. 14). Confondre el públic amb afirmacions falses però de sentit comú (E. 28). Qualificar l'oponent de parti-

dari d'una ideologia odiosa (E. 32). Negar que la posició defensada per l'oponent funcioni a la pràctica (E. 33). Sorprendre l'oponent amb una verborrea sense sentit (E. 36).

Schopenhauer tanca el llibre recomanant que no s'iniciïn debats amb persones amb què no es compar-teixen uns principis mínims, ni quan hi hagi un gran desnivell educatiu. Per tant, «de cent persones, n'hi haurà una o dues amb qui valgui la pena discutir». En cas contrari, l'autor d'aquest assaig prefereix seguir el proverbi àrab que diu «de l'arbre del silenci pengen els fruits de la pau». Supòs que molts dels que han desertat recentment de les xarxes socials són del mateix parer.

* Doctor en Història (UIB)

► TEMA

Quin fastidi de xilel·la

Un recent estudi de la UIB ajuda a millorar el coneixement sobre la *Xilel·la*, que tant de mal ha fet als ametllers mallorquins i que també afecta fins a 18 espècies vegetals. Aquest bacteri és una de les moltes preocupacions que tenen els agricultors de les Illes Balears

malaltia s'amagà durant una dècada mentre contagiava sense parar i es confonia amb altres causes. Avui la xifra pot arribar a quasi el 80 per cent del total dels arbres, un nombre que escarrufa: supera el mig milió.

Ara, gràcies a l'estudi genètic realitzat, sabem que els culpables dels paisatges de tristor són dues subespècies de *Xilel·la*, la *fastidiosa* (i tant que ho és "fastidiosa") i la *simplex*. Ambdós bacteris es transmeten per mitjà d'insectes com el *Philaenus spumarius*. Aquests s'alimenten dels fluids dels arbres, moment en què els bacteris infecten l'ametller.

Els resultats d'aquesta investigació representen un pas endavant cap a la victòria, arbres sans i florits. Gràcies als autors per la seva bona feina.

* Doctor en Història Medieval i especialista en història de l'alimentació.

L'ametller mallorquí ja no floreix

♦ Pablo José Alcover Cateura *

L'estampa més coneguda dels nostres camps, o com a mínim, una de les més icòniques, és la dels ametllers florits. Els primers viatgers del tren de Sóller comentaven sovint el meravellós paisatge que veien al llarg del recorregut de Palma al poble de la Serra: uns arbres

plens de color. Avui aquest fantàstic paisatge és tristament sols un record. El perquè: la *Xilel·la* continua propagant-se pel camp de Mallorca.

D'ençà que es va detectar el primer positiu l'octubre de 2016, a tres cirerers a un viver de Porto Cristo, els arbres infectats no han aturat d'augmentar, especialment els ametllers. L'origen, però, ve d'enre. Un estudi publicat a la prestigiosa revista *Communications Bio-*

logy i realitzat per un equip multidisciplinari de la Universitat de les Illes Balears (UIB), el Govern i el Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) ha demostrat que aquests bacteris que tant de mal fan arribaren a l'any 1993. Ho feren a través d'ametllers importats de Califòrnia (USA), alguns dels quals es plantaren a Son Carrió. El 1994 es detectaren els primers arbres morts. No se sabia què era el que causava la seva mort. Així, la

► TEMA

Objectes històrics

Els objectes dels seguidors de l'expresident dels EUA Donald Trump que foren utilitzats o vandalitzats durant l'assalt al Capitoli passaran a formar part d'un dels museus d'Història més importants del món.

El asalto al Capitolio: de la basura al museo

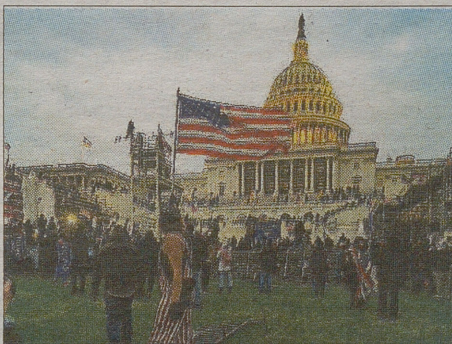
♦ Juan María González de la Rosa *

Siempre se ha dicho que no hay mejor manera de recordar algo que immortalizarlo. ¿Y si fuera convirtiéndolo en una obra de arte para un museo? Los restos del asalto al Capitolio cruzan unas manzanas de calles y llegan al Museo Smithsonian en Washington (EEUU) para ser expuestos.

Sí, los asaltos y la violencia, constituyendo un auténtico ataque hacia la democracia también pueden y deben ser objetos de arte para cumplir con una de las finalidades principales del mismo: denunciar y criticar socialmente acontecimientos de cualquier índole que lo requieran. Los comisarios del Instituto Smithsonian han hecho acopio de los objetos hallados tras la vuelta.

Entre los escombros que dejó la ira de los seguidores del presidente

estadounidense por un inexistente fraude electoral, se han hallado tesoros museísticos del futuro como retratos y estatuas de mármol rociadas con un gas corrosivo o el busto de Taylor, el 12º presidente de Estados Unidos, manchado por un líquido rojo. Esta selección se suma a otros comprados por la institución, como ropa de la campaña electoral de Trump y panfletos. Además, Frank Blazich, comisario del Museo de Historia Americana,

después de tres horas revisando cubos de basura y levantando objetos del suelo, reunió más de una treintena de carteles, banderas y pegatinas de la insurrección.

El trabajo de los comisarios ayudará a las futuras generaciones de todo el mundo a recordar el violento episodio acontecido en la primera potencia mundial. Seis horas de asalto al Congreso que serán recordadas para siempre, también desde el arte, para que no vuelva a suceder jamás. Que dicha iniciativa sirva para crear un precedente museístico para otros museos de historia de otros países, y de esta manera, hacer valer la frase de: quien no conoce la historia, está condenado a repetirla. Preparen sus entradas para cuando se pueda.

* Graduat en Geografia i Història (UNED)

Campus Obert

CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS

COORDINACIÓN

Sebastià Serra i
Busquets

♦
Antoni Vives
Reus

♦
Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)

♦